

ล้มทั้งยืน...ดีกว่าล้มทั้งเป็น

นำเสนอเมื่อ : 22 ก.ย. 2552

“อย่าคิดว่าสูญเสีย

แล้วชีวิตจะต้องเป็นศูนย์

เรานับหนึ่งใหม่ได้เสมอ

หากเราคิดจะนับเสียอย่าง”

ถ้าสิ่งที่เราคาดหวัง...ไม่เป็นดังหวัง

ถ้าสิ่งที่เราพยายามทุ่มเททำสุดแรงกายแรงใจ

ไม่ประสบผลสำเร็จ

ถ้าสิ่งที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนว่าจะเกิดขึ้น

มันก็เกิดขึ้น

และได้สร้างความบอบช้ำ จนทำให้เราต้องจมอยู่กับ

ความทุกข์

เรากำลังก้าวสู่ "ชีวิตที่เป็นจริง" แล้วหุละ เพราะความเป็นจริงของชีวิต จะสอนให้เรารู้จักยอมรับความพ่ายแพ้สอนให้เรารู้จักสูญเสียอนาคต เพื่อที่จะได้รอยยิ้มคืน กลับมาเป็นรางวัลตอบแทน แต่มันก็ไม่เคยทำให้ใครหมดสิ้นความหวัง หมดสิ้นพลังและกำลังใจไปกับความพ่ายแพ้ เพียงแค่ความเป็นจริงสอนให้พวกเราทุกคนรู้ว่า

.....อย่าเพียรสร้างความหวัง

แต่ให้เชื่อมั่นในความหวัง.....

เพราะความเชื่อมั่นจะนำพาเราไปพบกับ

"หนทางสู่ความสำเร็จ"

แม้ว่าจะต้องฝ่าฟันอะไรอีกมากมายกว่าจะถึงวันนั้น

แม้ว่าจะต้องล้มลงอีกสักกี่ครั้ง

แม้ว่าจะต้องผิดหวังอย่างแรงอีกสักกี่หนก็ตาม

ปล่อยให้ชีวิตผิดพลาดเสียบ้าง ปล่อยให้ความคาดหวังได้เจอกับความผิดหวัง ปล่อยให้ความฝันกลายเป็นฝันค้างลอยกลางอากาศ ปล่อยให้อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด แม้ว่าเกิดขึ้นแล้วจะเลวร้ายกับชีวิตก็ตามที เพราะทุกอย่าง อย่างที่เกิดขึ้น จะช่วยสอนและช่วยเป็นบทเรียนอันล้ำค่าให้แก่ชีวิต ที่หาที่ไหนไม่ได้อีกแล้วบนโลกใบนี้

คุณบอย โกสิยพงษ์ เคยให้สัมภาษณ์กับนิตยสารเล่มหนึ่ง เขาพูดให้แง่คิดที่ดีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีอาจจะสร้างบาดแผลให้กับใครหลายๆ คนมาบ่อยครั้ง คุณบอยพูดไว้ว่า...

ไม่มีอะไรที่อยู่กับเราตลอดชีวิต

ทุกอย่างมันก็รอเวลาจากเราไปทั้งนั้น

เชื่อว่าถ้าชีวิตคนเราไม่ยึดติด ไม่ต้องแขวนชีวิตไว้กับความคาดหวัง เวลาที่เราสูญเสีย หรือเวลาที่เรตองเจอกับความล้มเหลว เราคงมีภูมิทานทานมากพอที่จะเอาไว่ต่อสู้กับความท้อแท้ อย่าคิดว่าสูญเสียแล้วชีวิตจะต้องเป็นศูนย์ เพราะวาระอันหนึ่งใหม่ได้เสมอหากเราคิดที่จะหนีชะงะอย่าง ไม่มีอะไรบนโลกที่หนักแล้ว และไม่จำเป็นตองกลัวกับความเป็นจริงของชีวิต

"มีพบก็ต้องมีจาก มีได้ก็ต้องมีเสีย

และมีสุขก็ต้องมีทุกข์เป็นสัจธรรม"

เมื่อไรที่เราได้รู้จักสัมผัส และได้เรียนรู้กับชีวิตทั้งสองด้าน เมื่อนั้นเราจะไม่รู้สึกเสียตายหากเราได้มีโอกาสลมทั้งยืน แต่เราจะเสียใจไปตลอดชีวิตหากเราไม่สามารถก้าวข้ามความล้มเหลวที่ผ่านเข้ามาได้

มีคนเคยบอกเอาไว้ว่า...

การตั้งความหวัง

คือการเสี่ยงกับความเจ็บปวด

การพยายาม คือการเสี่ยงกับความล้มเหลว

แต่ยังไงก็ต้องเสี่ยง

เพราะในสิ่งที่อันตรายที่สุดในชีวิตก็คือ

การไม่เสี่ยงอะไรเลย

ล้มลงสักกี่ครั้ง ผิดหวังมาสักกี่หน ลุกขึ้นยืนให้ไ้ก้ด แล้วสักวันเราจะเจอความสุข เพราะความสุขไม่ได้หนีจากเราไปไหนหรอก มันอยู่ใกล้เราแค่เพียงเอื้อมมือจริงๆ ถ้าหากเราไม่ได้ไปตัดสินว่า โลกมันควรเป็นอย่างไรที่เราอยากให้เป็น และไม่ได้ตั้งกฎเกณฑ์ให้กับตัวเองมากจนเกินไป เวลาคิดหรือทำอะไรสักอย่างแล้วมีข้อบ้งคับ มีกรอบ และสร้างมโนภาพความสำเร็จไวลวงหนา เมื่ออะไรๆ ไม่เป็นไปตามกฎของเรา เราก็ทุกข์ เราก็เสียใจ และเราก็ใจเสียเอาได้ง่ายๆ

มีคนเคยบอกไว้ว่า

สิ่งที่เกิดขึ้นกับคุณ

ไม่ใช่สิ่งที่จะกำหนดความสุขของคุณ

แต่มันเป็นความคิดของคุณเองต่างหาก

ความคดที่มีต่อสิ่งที่ได้เกิดขึ้นกับคุณนั่นเอง

จะสุขหรือจะทุกข์ก็ขึ้นอยู่กับเราทั้งนั้นเป็นคนกำหนด ล้มทั้งยืนเสียบ้างก็คงไม่เสียหายไร แต่ล้มไม่เป็นเลยนี่สิ...

ที่มา <http://www.yaimaibook.com/>